RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 221.454 van 22 november 2012
in de zaak A. 203.257/IX-7525

In zake : XXXX

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacubowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

Sara SABLON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Van Geeteruyen
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 januari 2012, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 7 november 2011 houdende de benoeming van Sara Sablon tot rechter in de arbeidsrechtbank te Brugge met gelijktijdige benoeming tot rechter in de arbeidsrechtbanken te Ieper, Kortrijk en Veurne.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 1 maart 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 november 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kris Vincke, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Emmanuel Jacubowitz verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Steven Van Geeteruyen, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In het Belgisch Staatsblad van 18 april 2011 wordt de vacature voor het ambt van rechter in de arbeidsrechtbank te Brugge bekendgemaakt. Er wordt vermeld dat deze rechter in toepassing van artikel 100 van het Gerechtelijk Wetboek gelijktijdig zal benoemd worden tot rechter in de arbeidsrechtbanken te Ieper, Kortrijk en Veurne.

3.2. Vier personen, onder wie de verzoeker en de tussenkomende partij, stellen zich kandidaat.

De verzoeker is sinds 18 juni 2004 rechter in de arbeidsrechtbank te Turnhout. Voorheen was hij achtereenvolgens advocaat (1990 tot 1997), substituut-arbeidsauditeur te Brugge (1997 tot 2000) en substituut-arbeidsauditeur te Gent (2000 tot 2004).

De tussenkomende partij is sinds 16 september 2004 substituut-arbeidsauditeur te Brussel. Voorheen was zij achtereenvolgens advocaat (1997-2001), juridisch adviseur (2001 tot 2002) en gerechtelijk stagiair (2002 tot 2004).

3.3. Over de kandidatuur van de verzoeker wordt een gunstig advies gegeven door de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge en zeer gunstige adviezen door de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Turnhout en de stafhouder van de balie te Turnhout.

Op 29 juni 2011 deelt de verzoeker aan de minister van Justitie zijn opmerkingen mee over het gunstig advies van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge.

3.4. Over de kandidatuur van de tussenkomende partij worden zeer gunstige adviezen gegeven door de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge, de arbeidsauditeur te Brussel en de stafhouder van de balie te Brussel.

3.5. Op 20 september 2011 worden de kandidaten gehoord door de Nederlandstalige benoemings- en aanwijzigingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie (hierna: de benoemingscommissie). De benoemingscommissie beslist vervolgens om de tussenkomende partij voor benoeming voor te dragen. Die voordracht steunt op de volgende overwegingen:

> "(...)
>
> Sara Sablon behaalde in 1997 het diploma van licentiaat in de rechten.
>
> Na haar studies was zij advocaat tot september 2001. Als advocaat behandelde zij vooral dossiers inzake arbeidsrecht en sociale zekerheidsrecht.
>
> Van september 2001 tot en met september 2002 was zij juridisch adviseur bij de studiedienst van Unizo.
>
> Van oktober 2002 tot september 2004 was zij gerechtelijk stagiair bij het arbeidsauditoraat bij de arbeidsrechtbank te Brussel.
>
> Sinds september 2004 is zij substituut-arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank te Brussel. Als substituut heeft zij een zeer ruime ervaring opgedaan in zowat alle materies met betrekking tot de sociale zekerheid. Zij deed tevens zittingen voor de politierechtbank inzake inbreuken op de tachografen en de rij- en rusttijden en deed ook de correctionele zittingen inzake de beroepen tegen deze vonnissen. Zij deed eveneens ervaring op in zaken van collectieve schuldenregeling en stelde regelmatig adviezen op in diverse arbeidsrechtelijke geschillen, onder meer inzake ontslag van beschermde werknemers, pesterijen en discriminatie en sociale verkiezingen.
>
> In september 2008 werd zij gedurende een maand gedelegeerd naar het auditoraat-generaal bij het arbeidshof te Brussel.

Sedert september 2010 zetelt zij maandelijks als voorzitter van de kamer van eerste aanleg ingesteld bij de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het R.I.Z.I.V.

Zij volgt zeer regelmatig opleidingen, meer in het bijzonder volgde zij ook de managementopleiding in het kader van de permanente vorming van de magistraten en de universitaire opleidingsonderdelen collectief arbeidsrecht en bijzondere vraagstukken uit het sociale zekerheidsrecht.

Zij is wettelijk tweetalig en publiceert regelmatig over verschillende problematieken inzake arbeidsrecht en het sociaal statuut van de zelfstandigen. In 2002 heeft zij diverse opleidingen gegeven aan Poolse ondernemers over de werking van het Belgisch interprofessioneel overlegmodel.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge is zeer lovend over de kandidate en verleent een zeer gunstig advies. Hij wijst er op dat de kandidate ongetwijfeld de nodige kwaliteiten in huis heeft en de vereiste beroepservaring heeft opgedaan om de functie van rechter in de arbeidsrechtbank te Brugge te vervullen. Zij heeft als substituut in vrijwel alle materies advies verstrekt. Haar adviezen getuigen van een grondige, adequate benadering van de concrete rechtsvraag en tonen een grondige beheersing van de materie aan. Zij zetelt ook maandelijks als voorzitter van de kamer van eerste aanleg ingesteld bij de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het R.I.Z.I.V., zodat de bekwaamheid inzake het uitschrijven van door een rechtscollege genomen beslissingen, als verworven mag worden aanzien. Zij vertoont de nodige sociale empathie en stelt zich zeer flexibel op.

De arbeidsauditeur te Brussel adviseert eveneens zeer gunstig. Ook hij is van oordeel dat de kandidate over de nodige intellectuele en menselijke vaardigheden beschikt om de geambieerde functie uit te oefenen. Zij vertoont reeds sinds haar studies een grote belangstelling voor het sociaal recht. Zij is zeer nauwgezet en stipt en haar adviezen zijn steeds juridisch en feitelijk onderbouwd en synthetisch geformuleerd. Zij neemt initiatieven en schuwt het extra werk niet. Vooral door haar grote besluitvaardigheid lijkt zij een prima kandidaat voor deze vacante plaats van rechter. Zij probeert de sociaalrechtelijke problemen op een adequate wijze op te lossen met oog voor een evenwichtige en rechtvaardige afhandeling. In haar brief betreffende haar motivatie zegt zij zeer terecht dat zij er als rechter op zou willen toezien "dat partijen het gevoel hebben dat er naar hen is geluisterd en dat met hun standpunten rekening is gehouden, en dit zowel ter zitting als in het vonnis dat nadien volgt". Gezien haar zeer brede ervaring, is de arbeidsauditeur van mening dat de kandidate onmiddellijk ingeschakeld kan worden in alle materies van de arbeidsrechtbank. Zij zou ook kunnen zetelen in de correctionele rechtbank wanneer dit nodig zou zijn. Zij heeft dan ook alles in zich om een goed rechter te zijn.

Tot slot verleent ook de Nederlandstalige orde van advocaten bij de balie te Brussel een zeer gunstig advies. Men geeft te kennen dat de kandidate een

duidelijke kijk heeft op het ambt van rechter en diens rol in de maatschappij. Zij is gespecialiseerd in sociaal recht, is besluitvaardig en gemotiveerd en is dan ook uitermate geschikt voor het gewenste profiel.

Tijdens de hoorzitting worden de vele zeer positieve elementen uit de verschillende adviezen zonder meer bevestigd. Sara Sablon maakt een zeer gemotiveerde en gedreven indruk. Op de vragen die de commissie haar stelt antwoordt zij doordacht, oprecht en zeer evenwichtig. Zij geeft blijk van de nodige maturiteit, relevante ervaring, flexibiliteit, empathie en zin voor openbare dienstverlening. Zij heeft bovendien een duidelijke en realistische visie op het ambt dat zij beoogt.

De commissie is van oordeel dat Sara Sablon over de nodige kwaliteiten beschikt om naar eenieders voldoening te kunnen functioneren als rechter in de arbeidsrechtbank te Brugge. Haar ruime relevante ervaring als advocaat, adviseur bij Unizo en substituut-arbeidsauditeur, haar grote juridische onderlegdheid in de relevante materies, haar relevante publicaties, haar ervaring als voorzitter van de kamer van eerste aanleg ingesteld bij de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het R.I.Z.I.V, haar grote besluitvaardigheid en haar adequate persoonlijke en sociale vaardigheden staan hiervoor garant.

XXXX behaalde in 1990 met onderscheiding het diploma van licentiaat in de rechten. Hij heeft ervaring als advocaat, als substituut-arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbanken te Brugge en te Gent en als rechter in de arbeidsrechtbank te Turnhout. De voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge adviseert gunstig. Hij wijst er op dat de kandidaat onmiskenbaar beschikt over de theoretische kennis om het ambt van rechter uit te oefenen. Hij stelt echter vast dat de kandidaat geen juridische materie doceert en dat hij evenmin publiceert op één of ander vakgebied. Ook inzake gevolgde opleidingen of bijscholing neemt de kandidaat geen vooraanstaande positie in. Deze drie elementen spelen voor de voorzitter een rol bij de afweging van de kandidaturen naar gedrevenheid en motivatie toe. In het advies wordt tevens vernoemd dat de kandidaat slechts over een geringe expertise beschikt inzake collectieve schuldenregeling. Een meer parate en actuele kennis in deze materie, die 50% van het totale werkvolume te Brugge in beslag neemt, zou aangewezen zijn aangezien de titularis van het vacante ambt hierin twee zitting per maand zal moeten voorzitten. De voorzitter is evenwel van oordeel dat de kandidaat als rechter te Brugge zeer goed zou kunnen functioneren. De commissie neemt kennis van de opmerkingen die de kandidaat, overeenkomstig art. 259ter, §2 Ger. W., bij dit advies heeft gemaakt. De voorzitter van de arbeidsrechtbank te Turnhout adviseert zeer gunstig. Hij deelt onder meer mee dat de kandidaat een zeer ruime theoretische kennis en praktische ervaring heeft in het arbeidsrecht en het sociale zekerheidsrecht en dat hij tevens over een grote werkkracht en doorzettingsvermogen beschikt. Tot slot verleent ook de vertegenwoordiger van de balie te Turnhout een zeer gunstig advies. Tijdens de hoorzitting maakt XXXX een goede indruk. Hij antwoordt doordacht en oprecht op de vragen die hem worden gesteld. Hij deelt mee dat hij zich perfect goed voelt in de

arbeidsrechtbank te Turnhout, doch meer en meer hinder begint te ondervinden van de toenemende mobiliteitsproblemen bij zijn verplaatsingen van zijn woonplaats Brugge naar Turnhout. XXXX is reeds 7 jaar rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout en beschikt globaal gezien ook over een langere beroepsloopbaan. Daartegenover staat dat uit het curriculum van beide kandidaten alsook uit de adviezen blijkt dat Sara Sablon over een evenwaardige specifieke ervaring beschikt inzake het arbeidsrecht en het sociale zekerheidsrecht. Reeds als advocaat specialiseerde zij zich immers nadrukkelijk in het arbeidsrecht en als substituut-arbeidsauditeur bouwde zij een zeer brede ervaring op in diverse geschillen inzake sociale zekerheidsrecht, arbeidsrecht en sociaal strafrecht. Ook haar ervaring als adviseur bij Unizo en als voorzitter van de kamer van eerste aanleg ingesteld bij de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het R.I.Z.I.V. zijn bijzonder nuttig voor het uitoefenen van de geambieerde functie. Uit het dossier blijkt niet dat XXXX zich reeds als advocaat specialiseerde in het arbeids- of sociaal recht. Beide kandidaten kunnen bijgevolg een evenwaardige ervaring doen gelden in de materies die behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken. Sara Sablon onderscheidt zich echter van XXXX door haar duidelijkere en meer pertinente motivatie met betrekking tot de huidige vacante plaats. Hoewel de commissie zeker oog heeft voor de moeilijkheden die een kandidaat ondervindt in de lange verplaatsingen naar de rechtbank waar hij werd benoemd, is zij van oordeel dat het reduceren van deze moeilijkheden op zich geen adequate motivatie kan vormen voor een benoeming in hetzelfde ambt in een ander rechtsgebied. De motivatie van Sara Sablon is veel meer doordacht en duidelijker, hetgeen onder meer ook blijkt uit de veel beter uitgewerkte motivatiebrief die zij bij haar kandidaatstelling heeft gevoegd. De motivatiebrief van XXXX is zeer beknopt en algemeen en geeft onvoldoende blijk van een gerichte motivatie. Uit de dossiers en uit het gesprek tijdens de hoorzitting blijkt tevens dat Sara Sablon over een meer uitgesproken zin voor openbare dienstverlening en oog voor de belangen van de rechtzoekende beschikt. Zeker voor de materies die behoren tot de arbeidsrechtbanken is dit een belangrijke eigenschap die het functioneren als rechter in de arbeidsrechtbank ten goede zal komen. Zij komt tijdens de hoorzitting ook dynamischer over.

(...)

Uit wat voorafgaat blijkt dat Sara Sablon de meest bekwame en geschikte kandidaat is voor deze vacante plaats".

3.6. Bij koninklijk besluit van 7 november 2011 wordt de tussenkomende partij benoemd tot rechter in de arbeidsrechtbank te Brugge. In het benoemingsbesluit wordt de motivering van de voordracht van de benoemingscommissie integraal overgenomen en wordt nog het volgende toegevoegd:

"Overwegende dat deze motivering twee misslagen bevat: dat mevr. Sablon Sara advocaat was tot augustus 2001 en niet tot september 2001 en dat de heer XXXX reeds 7 jaar rechter in de arbeidsrechtbank te Turnhout is en niet in de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout;

Overwegende dat deze misslagen nochtans niet van aard kunnen zijn om de voordracht door deze commissie op enige wijze te hebben beïnvloed."

3.7. Met een aangetekende brief van 10 november 2011 wordt de verzoeker in kennis gesteld van de benoeming van de tussenkomende partij.

Op 17 november 2011 wordt de benoeming ook bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

3.8. Op 7 december 2011 vraagt de verzoeker een "volledig afschrift" van de "benoemingsprocedure". Op 12 januari 2012 wordt hem een afschrift van het benoemingsdossier toegezonden. De verzoeker ontvangt het benoemingsdossier - en derhalve ook de motieven van het bestreden besluit - pas na het instellen van het voorliggende annulatieberoep.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. De tussenkomende partij werpt op dat het beroep laattijdig is. Zij betoogt dat de verzoeker, door het indienen van zijn verzoekschrift op 16 januari 2012, er ten onrechte van is uitgegaan dat de beroepstermijn pas een aanvang heeft genomen met de bekendmaking van het bestreden besluit in het Belgisch Staatsblad van 17 november 2011, terwijl hij met een aangetekende brief van 10 november 2011 in kennis werd gesteld van het bestreden besluit en ingevolge die betekening de beroepstermijn is beginnen lopen. Zij merkt hierbij nog op dat de verzoeker zich niet kan verschuilen achter het feit dat niet het volledige, gemotiveerde besluit hem werd betekend omdat dit er hem hoe dan ook niet van weerhouden heeft om een annulatieberoep in te stellen.

5. De verzoeker antwoordt dat de beroepstermijn begon te lopen vanaf de bekendmaking van het bestreden besluit in het Belgisch Staatsblad, aangezien dit zowel in die bekendmaking als in de brief van 10 november 2011 uitdrukkelijk is vermeld. Voorts wijst hij erop dat zelfs indien de brief van 10 november 2011 als uitgangspunt voor de beroepstermijn wordt genomen, het verzoekschrift nog tijdig is ingediend, gelet op de latere ontvangst dan de verzendingsdatum en op het feit dat 14 januari 2012 een zaterdag en 15 januari 2012 een zondag was.

Beoordeling

6. Daargelaten de vraag of de beroepstermijn is aangevangen met de bekendmaking van het bestreden besluit in Belgisch Staatsblad van 17 november 2011, dan wel reeds voordien bij de ontvangst van de brief van 10 november 2011 waarbij de verwerende partij het bestreden besluit vrijwillig aan de verzoeker heeft aangezegd, stelt de Raad van State vast dat zelfs indien de aanzegging van het bestreden besluit met de aangetekende brief van 10 november 2011 als uitgangspunt voor de beroepstermijn wordt genomen, er geen reden is om het beroep wegens laattijdigheid niet ontvankelijk te verklaren.

7. Artikel 4, § 2, derde lid, van het algemeen procedurereglement, ingevoegd bij koninklijk besluit van 24 mei 2011, luidt:

> "Wanneer de in paragraaf 1 genoemde kennisgeving geschiedt bij gewone aangetekende brief, is de eerste dag van de termijn voor het indienen van het verzoekschrift derde werkdag die volgt op de verzending van de brief, behoudens bewijs van het tegendeel door de geadresseerde, en is die dag inbegrepen in de termijn."

Blijkens het verslag aan de Koning dat het koninklijk besluit van 24 mei 2011 voorafgaat, heeft deze bepaling tot doel de rechtspraak die artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek naar analogie toepast, te bevestigen.

In een arrest van 30 januari 2009 heeft het Hof van Cassatie impliciet geoordeeld dat, voor de toepassing van artikel 53bis, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, de zaterdag geen werkdag is.

Gelet op de analogie met artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek dient ook voor de toepassing van artikel 4, § 2, derde lid, van het algemeen procedurereglement de zaterdag niet als een werkdag te worden beschouwd.

8. Te dezen is de derde werkdag volgend op donderdag 10 november 2011 woensdag 16 november 2011, zodat de overeenkomstig artikel 88, derde lid, van het algemeen procedurereglement verlengde beroepstermijn verstreek op maandag 16 januari 2012. Het vernietigingsberoep is derhalve tijdig ingediend.

9. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

10. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de formele motiveringswet), doordat bij de kennisgeving van het bestreden besluit de motivering ervan niet werd meegedeeld. Hij betoogt dat artikel 3 van de formele motiveringswet weliswaar bepaalt dat de motivering “in de akte” de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen maar dat de formele motiveringswet haar doel zou missen indien zou worden aangenomen dat het volstaat dat de motivering in de beslissing wordt vermeld zonder dat een afschrift van de motivering bij de

kennisgeving dat de beslissing genomen is zou worden gevoegd. Dat nadien de beslissing met volledige motivering verkregen kan worden, doet hieraan geen afbreuk want de kennisname van de motieven van de bestreden beslissing is dan immers onderhevig aan dezelfde hindernissen om het administratief dossier in te zien. De termijnen om beroep in te stellen zijn slechts kort en de formele motiveringswet strekt er net toe om de betrokkene in staat te stellen met voldoende kennis van zaken tegen de bestreden beslissing op te komen.

In ondergeschikte orde laat de verzoeker gelden dat er een discriminatie bestaat tussen beslissingen die officieel aan de belanghebbenden moeten worden meegedeeld, voor wie de formele motiveringswet ten volle nuttig effect heeft, en beslissingen die niet officieel aan de belanghebbenden moeten worden meegedeeld, voor wie de formele motivering buiten spel wordt gezet.

Eveneens in ondergeschikte orde stelt de verzoeker dat met het woord "akte" in artikel 3 van de formele motiveringswet het document wordt bedoeld zoals het aan de belanghebbenden ter kennis wordt gebracht.

11. De verwerende partij antwoordt dat met het begrip "akte" uit artikel 3 van de formele motiveringswet niet het document wordt bedoeld waarmee de bestreden beslissing aan de belanghebbenden ter kennis wordt gebracht en dat de formele motivering enkel in de beslissing zelf moet worden opgenomen. In dat verband wijst zij erop dat noch de brief van 10 november 2011, noch het bericht in het Belgisch Staatsblad van 17 november 2011 het bestreden besluit is, maar slechts de mededeling dat het bestreden besluit werd genomen. Het bestreden besluit zelf is wel degelijk afdoende gemotiveerd nu er duidelijk uit blijkt waarom de voorkeur aan de tussenkomende partij werd gegeven, waarbij een beoordeling in concreto werd gemaakt van de verdiensten, ervaring, motivatie en activiteiten van de kandidaten.

Voorts is de verwerende partij van oordeel dat, aangezien de formele motiveringsplicht ertoe strekt de betrokkene in staat te stellen met

voldoende kennis op te komen tegen de bestreden beslissing, de beroepstermijn waarover de verzoeker beschikt slechts begint te lopen op het ogenblik dat de bestreden beslissing en de motieven ervan aan de betrokkene worden betekend. Te dezen werd bij schrijven van 12 januari 2012 het administratief dossier aan de verzoeker overgemaakt en op dat moment heeft de verzoeker van het bestreden besluit en de motivering ervan kennis genomen en heeft de beroepstermijn een aanvang genomen.

12. De tussenkomende partij wijst er op haar beurt op dat het bestreden besluit zeer uitvoerig gemotiveerd is en dat aan alle vereisten van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet is voldaan. Voorts stelt zij dat een eventuele miskenning door de overheid van haar verplichtingen inzake openbaarheid van bestuur het bestreden besluit niet onregelmatig maakt en niet als ontvankelijk middel tegen het bestreden besluit kan worden aangevoerd.

13. In zijn memorie van wederantwoord merkt de verzoeker op dat indien de bekendmaking van het bestreden besluit in de brief van 10 november 2011 en in het Belgisch Staatsblad van 17 november 2011 niet onder begrip “akte” als bedoeld in artikel 3 van de formele motiveringswet valt, het nuttig effect van die wet afhankelijk wordt van het willekeurig feit of de overheid de motivering vermeldt of niet. Dat dit niet aan de ratio legis van de wet beantwoordt, blijkt volgens de verzoeker uit artikel 32 van de Grondwet dat ieder het recht toekent elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen. Een van de nuttige gevolgen van artikel 32 van de Grondwet bestaat erin dat aan personen die overwegen een rechtsgeding in te stellen de gelegenheid wordt verleend om vooraf kennis te nemen van het dossier. Volgens de verzoeker moet de formele motiveringswet dan ook zo worden geïnterpreteerd dat de motivering vóór het verstrijken van de termijn om tegen de beslissing beroep in te stellen moet worden meegedeeld.

Beoordeling

14. De artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen; die overwegingen moeten afdoende – dit wil zeggen pertinent – zijn.

In het middel wordt niet betwist dat het bestreden koninklijk besluit formeel gemotiveerd is. De verzoeker klaagt echter aan dat die motivering noch in de brief van 10 november 2011, noch bij de publicatie van de benoeming in het Belgisch Staatsblad van 17 november 2011 werd opgenomen.

15. Een gebrek in de formele motivering moet worden onderscheiden van een eventueel gebrek in de kennisgeving: bij ontbreken van een andersluidende tekst, tast een eventueel onzorgvuldige kennisgeving van een bestuurshandeling in principe de wettigheid van die handeling zelf niet aan. Zulks kan wel - en enkel - invloed hebben op de aanvang van de beroepstermijnen, inzonderheid in die gevallen waarin de beroepstermijn pas ingaat met de betekening van de handeling, welke betekening om volledig te zijn ook de formele motivering dient te omvatten.

16. Het bestuur is in principe verplicht aan al de niet-benoemde gegadigden die uitdrukkelijk hun kandidatuur voor een benoeming hebben gesteld individueel te laten weten wat het resultaat van de benoemingsprocedure is, zelfs indien geen uitdrukkelijk voorschrift dit oplegt.

Die verplichting tot individuele kennisgeving is evenwel beperkt tot het gevolg dat aan hun kandidaatstelling is gegeven. De formele motiveringswet vereist niet dat aan alle afgewezen kandidaten ook de formele motieven van de benoeming worden meegedeeld.

17. Artikel 56, § 1, vierde lid, van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, bepaalt dat de tweetalige koninklijke en ministeriële besluiten die geen belang hebben voor de meerderheid van de burgers, bij uittreksel mogen worden bekendgemaakt of het voorwerp mogen zijn van een eenvoudige vermelding in het Belgisch Staatsblad en dat, wanneer hun bekendmaking geen openbaar nut heeft, daarvan mag worden afgezien. Hieruit vloeit voort dat de besluiten die geen belang hebben voor de meerderheid – lees: algemeenheid – van de burgers maar waarvan de bekendmaking een openbaar nut heeft, bij uittreksel moeten worden bekendgemaakt of het voorwerp moeten uitmaken van een vermelding in het Belgisch Staatsblad.

Naar vast gebruik worden koninklijke besluiten waarbij een rechter in de arbeidsrechtbank wordt benoemd bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt. Op grond daarvan mag worden aangenomen dat die bekendmaking een openbaar nut heeft. De verzoeker toont niet aan, en beweert zelfs niet, dat dergelijk benoemingsbesluit de algemeenheid van de burgers aanbelangt en dus in extenso in het Belgisch Staatsblad moet worden bekendgemaakt. Het was dan ook voldoende dat het bestreden benoemingsbesluit bij uittreksel, -dus zonder de formele motivering ervan-, in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt.

18. In zover de verzoeker aanvoert dat er een “discriminatie” bestaat tussen belanghebbenden aan wie de beslissing met de formele motivering wordt meegedeeld en belanghebbenden aan wie de formele motivering niet wordt meegedeeld, dient te worden vastgesteld dat de beweerde discriminatie bij de kennisgeving van de bestreden beslissing de wettigheid van het bestreden besluit niet aantast.

19. Het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

20. Anticiperend op nieuwe middelen die door de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord zouden worden aangevoerd, wijst de tussenkomende partij erop dat een middel dat niet in het verzoekschrift maar in een later procedurestuk wordt uiteengezet, slechts ontvankelijk is wanneer de verzoeker aantoont dat hij het middel niet eerder kon aanvoeren of wanneer het om een middel van openbare orde gaat dat ambtshalve door de Raad van State moet worden onderzocht. In dat verband wijst de tussenkomende partij erop dat de verzoeker met een aangetekende brief van 10 november 2011 kennis van het bestreden besluit heeft gekregen en dat hij vanaf die datum de mogelijkheid had om op grond van de wet betreffende de openbaarheid van bestuur kennis te krijgen van het benoemingsdossier. De verzoeker heeft echter tot 5 december 2011 gewacht om een afschrift te vragen en nadat hem met een brief van 13 december 2011 om voorafgaande betaling voor het afschrift werd gevraagd heeft hij weer meer dan een week gewacht om hieraan te voldoen. Volgens de tussenkomende partij is het dan ook volledig aan de verzoeker zelf te wijten dat hij niet tijdig een afschrift van het bestreden besluit met inbegrip van de motivering ervan heeft ontvangen en zij is dan ook van oordeel dat hij in zijn memorie van wederantwoord geen nieuwe middelen kan aanvoeren aangezien hij niet kan aantonen dat hij deze middelen niet binnen de beroepstermijn kon aanvoeren.

21. In zijn memorie van wederantwoord antwoordt de verzoeker met betrekking tot de exceptie van de tussenkomende partij dat hij vóór het verstrijken van de beroepstermijn niet in het bezit was van de motivering van het bestreden besluit en hij stelt dat het hem niet ten kwade geduid kan worden dat hij niet reeds de eerste dag na de kennisname van de bestreden benoeming het benoemingsdossier heeft opgevraagd. Hij had immers geen reden om te veronderstellen dat hem niet kort na de kennisgeving van de bestreden benoeming ook de motivering ervan zou worden opgestuurd, al was het maar omwille van het

bestaan van de formele motiveringswet. Pas toen zulks niet gebeurde heeft hij het benoemingsdossier opgevraagd en hij is van oordeel dat hij in deze zorgvuldig en diligent heeft gehandeld.

Vervolgens ontwikkelt de verzoeker een nieuw middel, waarin hij de schending aanvoert van het fair-play beginsel en de motiveringsplicht zoals vervat in artikel 3 van de formele motiveringswet. Hij adstrueert het middel als volgt:

- Uit de motivering van het benoemingsbesluit blijkt dat het advies van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge doorslaggevend is geweest en dat de andere uitgebrachte adviezen slechts een beperkte invloed hadden zonder dat hiervoor een verklaring bestaat. De door de voorzitter van de arbeidsrechtbank over de kandidaten uitgebrachte adviezen worden evenwel gekenmerkt door een asymmetrie. Zo wordt in het advies over de verzoeker de nadruk gelegd op de grote ervaring die nodig is in de materie van de collectieve schuldenregeling en op het feit dat de verzoeker die ervaring niet zou bezitten omdat hij deze materie in de arbeidsrechtbank te Turnhout niet permanent onder zijn hoede had terwijl in het advies over de tussenkomende partij daarentegen geen bespreking van het belang van de collectieve schuldenregeling terug te vinden is. Bovendien wordt in het advies verkeerdelijk vermeld dat de verzoeker werkzaam is als substituut-arbeidsauditeur in de arbeidsrechtbank van Brugge, terwijl hij rechter is in de arbeidsrechtbank te Turnhout. Tijdens de hoorzitting van de benoemingscommissie werd aan de verzoeker dan ook nog gevraagd of er onenigheid bestond tussen hem en de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge, hetgeen “een eigenaardige vraag” is, aangezien niets in het advies een onenigheid laat vermoeden.
- Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat bij de uiteenzetting van de verdiensten van de tussenkomende partij ver in het verleden wordt teruggegaan, hetgeen een gevolg is van het feit dat de tussenkomende partij een uitgebreider curriculum vitae opstelde dan in de kandidaatstelling was gevraagd. Hierdoor ontstaat er een probleem van vergelijking wanneer sommige kandidaten zich strikter aan de aanwijzingen op het formulier houden dan andere wanneer zij

elementen in hun voordeel vermelden. Van de adviesverlenende en beslissende overheid mag evenwel verwacht worden dat zij met dat gegeven rekening houdt. Hetzelfde geldt voor wat betreft de overweging dat de motivatiebrief van de tussenkomende partij langer is dan die van de verzoeker. In de motivatiebrief herhaalt de tussenkomende partij immers nog eens beknopt haar loopbaan terwijl de inhoud daarvan al eerder in het formulier te lezen was.

22. In zijn laatste memorie voert de verzoeker met betrekking tot het middel nog het volgende aan:

- De omstandigheid dat de verwerende partij nog een paar zinnen toevoegt aan de uitgebrachte adviezen, belet niet dat het advies van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge doorslaggevend was. Dit blijkt uit de sterk eenzijdige aandacht die er in het bestreden besluit aan wordt besteed en voorts ook uit de vraag van de benoemingscommissie naar een eventueel conflict tussen de verzoeker en de voorzitter, terwijl niets uit het benoemingsdossier zoals het tot dan was samengesteld daar aanleiding toe kon geven.
- Indien zou worden aangenomen dat het advies van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge niet sturend was, vormen de paar zinnen die de verwerende partij aan de uitgebrachte adviezen heeft toegevoegd de kern van de motivering. Deze toevoegingen missen evenwel iedere concreetheid en zijn bovendien onjuist. Zo worden begrippen gebruikt als “zin voor openbare dienstverlening” en “oog voor de belangen van de rechtzoekende” terwijl dit kenmerken zijn die nauwelijks concretiseerbaar zijn en dan ook met een grote willekeur al dan niet aan personen kunnen worden toegeschreven. In de mate het beschikken over deze kenmerken al gemeten kan worden ontbreekt in de motivering bovendien iedere toelichting waaruit zou blijken dat de tussenkomende partij over meer zin voor openbare dienstverlening en meer oog voor de belangen van de rechtzoekende beschikt dan de verzoeker. Het gaat derhalve om niet meer dan gratuite beweringen. Voorts wordt evenmin gepreciseerd waaruit de meer gerichte motivatie van de tussenkomende partij zou bestaan en aldus is het enige verschil met de benoemde kandidaat de lengte van de motivatiebrief, maar de motivatiebrief van de tussenkomende partij en

die van de verzoeker hebben in wezen een grotendeels gelijkaardige inhoud en bovendien heeft de benoemingscommissie zelf aan de ene kandidaat meer tekst gewijd dan aan de andere. Ten slotte wordt in de bestreden beslissing ook gesteld dat de tussenkomende partij tijdens de hoorzitting dynamischer overkomt. Dit wordt evenwel andermaal niet gefundeerd en in zoverre dit een beoordeling is die ingaat op leeftijd en dergelijke is dit bovendien discriminatoir.

Beoordeling

23. Met uitzondering van middelen van openbare orde kan de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord geen nieuwe middelen aanvoeren die hij reeds in zijn verzoekschrift had kunnen opwerpen. Aangezien de verzoeker vóór het instellen van het beroep geen kennis had van de motivering van het bestreden benoemingsbesluit, kan het middel waarin hij de formele motivering van het besluit betwist voor het eerst in de memorie van wederantwoord worden aangevoerd. Aan de verzoeker kan niet verweten worden dat hij vóór het verstrijken van de beroepstermijn geen kennis had van de formele motivering van het bestreden besluit.

24. Uit de motivering van de voordracht blijkt dat de benoemingscommissie van oordeel was dat de verzoeker en de tussenkomende partij een evenwaardige ervaring kunnen doen gelden in de materies die tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken behoren. De benoemingscommissie stelt echter vast dat de motivatie van de tussenkomende partij "veel meer doordacht en duidelijker [is], hetgeen onder meer ook blijkt uit de veel beter uitgewerkte motivatiebrief die zij bij haar kandidaatstelling heeft gevoegd", dat "uit de dossiers en uit het gesprek tijdens de hoorzitting [..] tevens [blijkt] dat [zij] over een meer uitgesproken zin voor openbare dienstverlening en oog voor de belangen van de rechtzoekende beschikt" en dat "zij […] tijdens de hoorzitting ook dynamischer [overkomt]".

Uit deze vergelijking blijkt dat de benoemingscommissie en de benoemende overheid zich niet door de adviezen van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge hebben laten leiden. De kritiek die de verzoeker in het middel op die adviezen uitoefent, kan dan ook niet dienstig tegen het bestreden benoemingsbesluit worden aangevoerd.

25. De verzoeker stelt voorts dat bij de uiteenzetting van de verdiensten van de tussenkomende partij ver in het verleden wordt teruggegaan. Hij klaagt in dat verband het feit aan dat de tussenkomende partij in haar sollicitatie wat betreft "taalstages, verblijf in het buitenland om andere redenen dan vakantie alsook de diverse opleidingen die U in de laatste vijf jaar gevolgd heeft" ook minder recente activiteiten heeft vermeld. Er blijkt evenwel niet dat het feit dat de tussenkomende partij in een bijlage bij haar sollicitatiebrief een volledige lijst van – ook minder recente opleidingen – heeft gevoegd, de verzoeker bij de vergelijking van de kandidaturen benadeeld heeft. Uit de voordrachtsakte blijkt immers niet dat de benoemingscommissie met die gegevens rekening heeft gehouden.

26. Zoals hiervóór werd vermeld, heeft de benoemingscommissie bij de vergelijking van de kandidaturen rekening gehouden met het feit dat de tussenkomende partij een "veel beter uitgewerkte motivatiebrief [...] bij haar kandidaatstelling heeft gevoegd", terwijl "de motivatiebrief [van de verzoeker] zeer beknopt en algemeen [is] en [...] onvoldoende blijk [geeft] van een gerichte motivatie". De verzoeker stelt in dat verband dat de tekst van de tussenkomende partij "inderdaad wat langer [is] dan de tekst van verzoeker, doch in feite wordt grotendeels de professionele loopbaan nog een beknopt herhaald, waarvan de inhoud eerder in het formulier te lezen was".

Het volstaat evenwel de motivatiebrief van de tussenkomende partij te lezen om vast te stellen dat die brief niet te herleiden valt tot een beknopte herhaling van haar professionele loopbaan. In haar motivatiebrief geeft de tussenkomende partij een antwoord op de vraag hoe zij het beoogde ambt ziet in de samenleving, waarom zij rechter in de arbeidsrechtbank wil worden en welke

bijdrage zij zou kunnen leveren aan dit beroep. De verzoeker betwist anderzijds niet dat zijn motivatiebrief zeer beknopt en algemeen is. De benoemingscommissie heeft die stukken dan ook niet verkeerd beoordeeld door uit die motivatiebrief van de tussenkomende partij af te leiden dat haar motivatie "veel meer doordacht en duidelijker is".

27. In zijn laatste memorie bekritiseert de verzoeker nog de overwegingen uit het bestreden besluit dat "uit de dossiers en uit het gesprek tijdens de hoorzitting blijkt dat Sara Sablon over een meer uitgesproken zin voor openbare dienstverlening en oog voor de belangen van de rechtzoekende beschikt" en dat "zij […] tijdens de hoorzitting ook dynamischer [overkomt]". Hij is van oordeel dat het om niet-concretiseerbare, niet-gefundeerde en derhalve gratuite beweringen gaat.

Dat standpunt wordt niet gevolgd. De voordrachtbeslissing bevat voldoende elementen die de conclusie waartegen de verzoeker zich verzet, rechtvaardigen. Inzonderheid het advies van de arbeidsauditeur te Brussel, dat bevestiging gekregen heeft tijdens het gesprek met Sara Sablon, is wat dat betreft verduidelijkend.

28. Het middel is niet gegrond.

VI. Anonimisering

29. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op

uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 november 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Geert Debersaques,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Vera Wauters,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Vera Wauters	**André Vandendriessche**